

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.197/2023/5.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tóth Péter Bence ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt I.r. felperes (I.r. felperes címe) I. rendű, a II.r. felperes (I.r. felperes címe) II. rendű és a III.r. felperes (III.r. felperes címe) III. rendű felpereseknek – a dr. Kovács Krisztián ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen névviselési jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2023. február 22. napján kelt 26.P.20.783/2022/18. számú ítélete ellen a felperesek 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes megsértette a felperesek névviseléshez fűződő jogát azzal, hogy cégnevében a „név” vezérszót jogosulatlanul használta. Kötelezi az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül szüntesse meg a jogsértő névhasználatot neve megváltoztatásával és a „név” vezérszó elhagyásával.

Kötelezi az alperest továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II. és III. rendű felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 30.000 (Harmincezer) forint + áfa összegű elsőfokú és 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa összegű másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból, valamint 36.000 (Harminchatezer) forint kereseti és 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetékből álló első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek a vasúti járműgyártás területén vasúti forgóvázak gyártásával foglalkozó gazdasági társaságok. A 2020. december 1-jén alapított alperes – részben a vasúti működéshez kapcsolódóan – kapcsolók, egyedi gyenge- és erősáramú berendezések gyártását és összeszerelését végzi. A perben nem álló alperes. (a továbbiakban: alperes.) közgyűlése a 3/2021. (VI. 30.) számú

közgyűlési határozattal hozzájárult ahhoz, hogy az alperes a saját nevében a „név” megjelölést használja. Az alperes a jelenlegi cégnevén 2021. július 19-től működik, ekkortól szerepel cégnevében a „név” vezérszó.

[2] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes a „név” szó jogosulatlan használatával megsértette a felperesek névviseléshez fűződő személyiségi jogát. Kérték az alperes kötelezését arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül cégnevét változtassa meg oly módon, hogy abban a „név” szó ne szerepeljen. Előadták, hogy személyi névének jogszerű használója jelenleg a cégcsoport cégcsoport, amelybe a három felperes beletartozik. Álláspontjuk szerint az alperes a név név használatára csak abban az esetben lenne jogosult, amennyiben a felperesek - mint az alapító névtulajdonos személyi cégének jogutódai - ehhez hozzájárultak volna. Emellett a Cégtörvény 4. § (5) bekezdése alapján szükség lett volna a Bölcsészettudományi Kutatóközpont engedélyének beszerzésére is tekintettel arra, hogy személyi nem a történelem kiemelkedő személyisége. A felperesek keresetüket a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § f) pontjára, 2:51. § (1) bekezdés a) és b) pontjára, 3:6. § (1) bekezdésére alapították. Nézetük szerint az alperes által megvalósított személyiségi jogsértést a Ptk. 2:42. § (3) bekezdése alapján a felperesek hozzájárulása zárta volna ki. Ennek hiányában az alperes a „név” elnevezés használatával olyan látszatot kelt, mintha a név név jogszerű használói nyomán a gépgyártás, vasúti járműgyártás folytatója lenne, holott az alperesnek ilyen tényleges tevékenysége nincs. Nem vitatták, hogy a alperes. a név név használatára jogosult, azonban álláspontjuk szerint ez nem teremt alapot egy más tevékenységi területen működő személy - nevezetesen az alperes - számára a név név használatának engedélyezésére.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a alperes.-től, mint e név jogszerű használójától kapott engedély alapján használja a név nevet. Nézete szerint e hozzájárulásra egyebekben nem is lett volna szükség, mert a történelmi személy vezetéknévét a névhasználatához való jog önmagában nem védi. Arra is hivatkozott, hogy a felperesek és az alperes tevékenységi köre nem azonos, még csak nem is hasonló. A felperesek a vasúti járműgyártás területén, vasúti forgóvázak gyártásával foglalkoznak, az alperes pedig a alperes. tevékenységével azonosan kapcsolók gyártását végzi.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte az I., II. és III. rendű felpereseket, hogy személyenként fizessenek meg az alperesnek 12.700 forint perköltséget, valamint az államnak - az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig - személyenként 12.000 forint kereseti illetéket, mely illetékfizetési kötelezettség a határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napon válik esedékessé. Határozatát a Ptk. 2:42. § (3) bekezdésére, 2:40. § f) pontjára, 3:1. § (3) bekezdésére, 3:6. § (1) bekezdésére, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 3. § (1)-(4) bekezdéseire alapította.

[5] A törvényszék - egyetértve az alperessel - arra az álláspontra helyezkedett, hogy a név vezérszó használatával az alperes nem sértette meg a felperesek névviseléshez fűződő

jogát. Hangsúlyozta, hogy a perben rendelkezésre álló adatok alapján e vezérszó használatára nemcsak a felperesek rendelkeztek jogosultsággal, hanem – többek között - a alperes. is, aki szintén a „név” vezérszót használja cégnevében. A felperesek a 13-as sorszámú válasziratukban kifejezetten akként nyilatkoztak, hogy a alperes. „név” vezérszó használatára való jogosultságát nem vitatják, tekintettel arra, hogy a „név” vezérszót más olyan, perben nem álló személy is használja, akinek a vezérszóra vonatkozó névhasználati jogosultsága a felperesek által sem vitatott.

[6] Az elsőfokú bíróság mindebből arra következtetett, hogy a felperesek nem hivatkozhatnak eredményesen arra, hogy e vezérszó használatára kizárólagos jogosultsággal rendelkeznek. Ezért az alperes azon magatartása, mely szerint nevében a „név” vezérszót használja, nem ütközik a Ptk. 3:6. § (1) bekezdésében nevesített névkizárólagosság elvébe, és nem sérti a felperesek névviseléshez fűződő személyiségi jogát. Ebből az is következik az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, hogy a „név” vezérszó használata miatt a felperesek és az alperes tevékenysége a Ptk. 3:6. § (1) bekezdése alkalmazásában nem minősülhet összetéveszthetőnek, mivel van olyan harmadik személy, aki jogszerűen ugyanezen vezérszót használja.

[7] A törvényszék utalt továbbá a Ptk. 2:42. § (3) bekezdésére, amely alapján mind a természetes, mind a nem természetes személyt megilleti az a jog is, hogy nevének más által való használatához hozzájáruljon vagy hozzájárulását bármikor indoklás nélkül visszavonja. Hangsúlyozta, hogy amennyiben az alperest a „név” vezérszó használatára a vezérszó jogszerű használójának tekintett alperes. feljogosította, ez a jogosultság az elsőfokú bíróság álláspontja szerint kizárja, hogy a felperesek a névviseléshez fűződő joguk sérelmére alappal hivatkozzanak. A törvényszék hangsúlyozta, hogy amennyiben az alperes a vezérszó használatának jogosultságát egy perben nem álló személy nem vitatottan jogszerű névhasználatából eredezteti, úgy a bíróság a felperesek erre irányuló keresete alapján a vezérszó használatának mellőzésére az alperest nem kötelezheti.

[8] Az elsőfokú bíróság megjegyezte, hogy bár a felperesek hivatkoztak arra, hogy a alperes. nem volt jogosult a „név” vezérszó használatára vonatkozóan másnak további jogosultságot adni, ezen álláspontjukat azonban jogi érvekkel nem támasztották alá, ezért az a perben nem volt vizsgálható. Tekintettel arra, hogy a kereset kizárólag a „név” vezérszó jogosulatlan használatát sérelmezte, ezért az elsőfokú bíróság az alperes névhasználatát egyéb okból nem vizsgálta.

[9] A törvényszék akként foglalt állást - egyetértve az alperes ellenkérelmével -, hogy a Bölcsészettudományi Kutatóközpont engedélyének hiánya a személyiségi jogi per alapját nem képezheti, annak megléte vagy hiánya, és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények a cégeljárásban, annak keretei között lehetnek elbírálhatóak.

[10] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése és 87. § (2) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján, míg az illetékekről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés b) pontja szerint rendelkezett.

[11] A határozattal szemben a felperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset szerinti döntés meghozatalát kérte. Kérte továbbá az alperest 38.100 forint (35.000 forint + áfa) összegű elsőfokú, és 19.050 forint (15.000 forint + áfa) összegű másodfokú ügyvédi munkadíj, valamint a lerótt 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezni. Az ítéltábla felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b) c) és d) pontjában, valamint (4) bekezdésében jelölte meg.

[12] Álláspontja szerint tévesen került megállapításra, hogy a felperesek a vasúti járműgyártáson belül forgóváz gyártásával foglalkozó társaságok, tekintettel arra, hogy a felperesek teljesen gyártanak vasúti erőátviteli berendezéseket, ezek között dízel motorokat, sebességváltókat, tengelyhajtásokat, forgóvázakat és azok együttes rendszerét, valamint a kooperációs partnerekkel komplett járműveket, mozdonyokat, amelyeket javítanak és karbantartanak is. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítéletben tévesen szerepel, hogy a alperes. rövidített neve lenne a alperes., amely valójában a név Kapcsoló és cég1 Kft.-é. Emellett nem az alperes termékköre a kapcsolók, egyedi gyenge- és erősáramú berendezések gyártása, hanem a alperes.-jé, amelyeket általános felhasználás céljára gyárt.

[13] A alperes. taggyűlési határozatában adott, a név vezérszó használatához való hozzájárulása akkor lenne elfogadható a felperesek fellebbezési álláspontja szerint, ha azt a saját tevékenységi körében működő cég számára adta volna meg, és ebben a tevékenységi körben nem működött volna más, a név a vezérszót jogosan használó olyan cég, aki működését előbb kezdte meg. A saját tevékenységétől eltérő tevékenységi körben azonban - mint a jelen esetben is - jogszerűen nem engedélyezhette volna a név vezérszó használatát, különösen nem, ha az más működő cég jogát sérti, azzal összetéveszthető, mint a perbeli esetben. Erre tekintettel a név vezérszó használata ellen joggal tiltakoznak a felperesek a alperes. cégnév esetén.

[14] Azt hangsúlyozta a fellebbezés, hogy a név vezérszó használatára a felperesek jogutódlások folytán kizárólagos joggal rendelkeznek, annak kizárólagos örökösei.

[15] Vitatták a felperesek a fellebbezésükben, hogy az alperes más tevékenységi területen dolgozik, utalva arra, hogy a járműjavításon és karbantartáson túl több területen megegyezik az alperes tevékenysége felperesekével. Erre tekintettel az alperes neve megtévesztő, míg a felperesek és az alperes cégneve a gazdasági szereplők számára összetéveszthető. Az alperes a név vezérszó felvételével azt a látszatot kelti, mintha a név

járműgyártás jogutóda, örököse lenne, jogszerűen használná a felperesek jogelődeinek referenciáit és rendelkezne azok közel két évszázados felkészültségével, szakértelmével.

[16] Annak ténye pedig, hogy van olyan harmadik személy, aki a név vezérszót jogszerűen használja, a fellebbezés szerint nem zárja ki, hogy a vezérszó használatának átadása jogszerűtlen valamely más tevékenységhez kötődően. Tekintettel arra, hogy a felpereseknek nincs jogosítványa úgynevezett cégper megindítására, továbbá, hogy a Bölcsészettudományi Intézet engedélyének hiányában az alperes jogszerűtlenül használja a név nevet, így a felpereseknek jelen perben kell a jogszerűséget a név vezérszó cégnévből való törlésével helyreállítania.

[17] Mindezt akként összegezte a fellebbezés, hogy az összetéveszthetőséget nem pusztán a vezérszó adja meg, hanem az azonos területen, azonos vagy hasonló tevékenységi körben való működés. Annak ténye tehát, hogy más gazdasági társaságok is használják a név vezérszót, önmagában nem zárja ki a névhez fűződő jog sérelmét. Jelen per feleinek hasonló tevékenysége a vasúti járműgyártáshoz kapcsolódó tevékenységet jelenti, azon tény alapján pedig, hogy a felek tényleges tevékenysége a TEÁOR 30-as ágazatához a vasúti, kötöttpályás járműgyártáshoz kapcsolódik, megállapítható az azonos tevékenységi körben és területen történő működés. A hazai vasúti gépjárműpark több, mint 50%-a ma is a felperesek jogelődeinek gyártmánya, és elsősorban ezek azok, amik ma javításra, karbantartásra szorulnak, azok dokumentációjának a felperesek a jogszerű tulajdonosai, név néven más azokkal kapcsolatosan ilyen tevékenységet jogszerűen nem végezhet. Ebből következően belátható, hogy a alperes. névvel történő fellépés szándékosan megtévesztő.

[18] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék érdemben helyes döntést hozott, a felperesek a fellebbezésükben pedig lényegében a kereseti kérelmüket ismételték meg nagyobbbrészt azzal egyező indokolással. Utalt arra, hogy a felperesek fellebbezésében sérelmezett elírás a törvényszék kijavító végzésével korrigálása került, így a fellebbezés olyat sérelmez, amelyet az elsőfokú ítélet már nem tartalmaz.

[19] A fellebbezés alapos.

[20] Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésére álló peradatok alapján nem pontosan állapította meg, az abból levont jogi következtetését és ítéleti döntését az ítéltábla nem osztotta.

[21] Alappal állították a felperesek a fellebbezésükben, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítésre, illetve pontosításra szorul. Bár 20. sorszámú valóban kijavító végzést hozott a törvényszék – ahogy erre helyesen hivatkozott az alperes a fellebbezési ellenkérelmében –, mely végzéssel a fellebbezésnek a név Kapcsoló- és cég1 Kft.

nevének, és a rövidített névvel való összehangolásának kérdésében javította az ítélet indokolásának [2] bekezdését. Azt azonban a kijavító végzés is helytelenül tartalmazza, hogy mi az alperes tevékenységi köre, mert az nem az elsőfokú ítéletben rögzített „kapcsolók, egyedi gyenge- és erősáramú berendezések gyártására és összeszerelésére” terjed ki, a cégkivonat ténylegesen főtevékenységként „egyéb közlekedési eszköz javítását”, további tevékenységként „ipari gép, berendezés javítását; ipari villamos gép, berendezés javítását; ipari gép, berendezés üzembe helyezését; egyéb ipari eszköz javítását; vasúti áruszállítást” tartalmaz.

[22] Arra is helyesen hivatkoztak a felperesek fellebbezésükben, hogy a tevékenységi körük nem korlátozódik a vasúti járműgyártáson belül forgóváz gyártására, mert az ennél jóval szélesebb kört ölel fel. Az I. rendű felperes tevékenységi köre – egyebek mellett – tartalmaz „műszaki vizsgálat, elemzés, szerszámgép-nagykereskedelem, mérnöki tevékenység, műszaki tanácsadás” tevékenységi köröket, a II. rendű felperes főtevékenysége „motor, turbína gyártása”, míg a III. rendű felperes cégadataiban főtevékenységeként „vasúti kötőpályás jármű gyártása” szerepel.

[23] A fenti peradatokkal ezért az ítéltábla kiegészíti és pontosítja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást.

[24] Mindezen peradatok alapján azonban a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetés vonható le. Az ítéltábla az ügy érdemében az elsőfokú eljárásban és a fellebbezésben a felperesek által hivatkozott ítélkezési gyakorlatot követi az alább ismertetésre kerülő indokok alapján, mert nem lát okot az attól való eltérésre.

[1] Helyesen alapította ítéletét a törvényszék a Ptk. 3:1. § (3) bekezdésére, amely szerint a jogi személy személyhez fűződő jogaira a személyiségi jogokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a védelem jellegénél fogva csupán az embert illetheti meg. Helytállóan hívta fel a Ptk. 3:6. § (1) bekezdését is, amely szerint a jogi személy nevének olyan mértékben kell különböznie a korábban nyilvántartásba vett más jogi személy elnevezésétől, hogy azzal ne legyen összetéveszthető. Ha több jogi személy nyilvántartásba vételét kéri azonos vagy összetéveszthető név alatt, a név viselésének joga azt illeti meg, aki a kérelmet elsőként nyújtotta be.

[2] Az ítéltábla eljáró tanácsa hasonló ügyben korábban már kifejtette (8.Pf.20.012/2021/6.), hogy bár a fenti rendelkezésekkel tartalmilag egyező rendelkezést tartalmaz a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 3. § (4) bekezdése is, de nem ez szolgál névviselési jog sérelmére alapított per jogalapjául. Ezért súlytalanul érveltek azzal a felperesek, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a Ctv. 4. § (5) bekezdésére történő hivatkozásukat, és azt nem szerepeltette ítélete indokolásában. A polgári bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a cégbíróság bejegyző

határozatát felülbírálni, és az alperes nevének a Ctv. 3. § (4) bekezdésébe foglalt névkizárólagosság követelményébe ütközését megállapítani.

[3] A jelen per tárgyát a névviselés jogszerűsége képezte a Ptk.-nak a jogi személyhez fűződő jogait szabályozó – a személyiségi jogi szabályokra visszautaló – rendelkezései (Ptk. 3:1. § (3) bekezdése) alapján, és e jog megsértésében megmutatkozó személyiségi jogsérelem orvoslását az érvényesíthető polgári jogok megjelölésével polgári peres eljárás keretében teszi lehetővé.

[25] Nem vitatott tény, hogy a felperesi oldalon álló gazdasági társaságokat előbb jegyezték be a cégjegyzékbe, mint az alperest. A kiegészített és pontosított tényállási adatok szerint a tevékenységi körük is hasonló, illetve bizonyos tekintetben – ipari gép gyártása, javítása – azonos. Valamennyi peres fél székhelye Budapesten van, így működési területük is megegyezik. Az alperes a felperesektől – nem vitásan – nem kért és nem kapott engedélyt a „név” vezérszó nevében való szerepeltetésére, így okszerűen az a következtetés vonható le, hogy a felperesek névviselési jogát az alperes névhasználata sértette.

[26] Mindezek következtében az elsőfokú bíróság keresetet elutasító döntése téves volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a névviselési jog sérelmét megállapította, egyúttal rendelkezett a sérelmes helyzet megszüntetéséről.

[27] A felperesek fellebbezése eredményre vezetett, az elsőfokú ítélet megváltoztatására tekintettel pernyertesek lettek. A pervesztes alperes ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján megfizetni tartozik a felperesek első- és másodfokú perkiöltségét, melynek összege a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból, és a lerótt kereseti és fellebbezési illetékből áll.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján - a fellebbező felperesek kérelmére - tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2023. május 11.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.

Dr. Stecbauer Anita s.k.

bíró

bíró